

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση επιχειρήσεων ενέχει πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης και είναι ανατιολόγητη, καθόσον η Επιτροπή παραμόρφωσε το περιεχόμενο της προϋπόθεσης αποκατάστασης της μακροπρόθεσμης κερδοφορίας της εταιρίας, απέρριψε κακώς τα αντισταθμιστικά μέτρα που είχε προτείνει η SEA στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης της θυγατρικής της και δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη το γεγονός ότι οι επίμαχες αυξήσεις κεφαλαίου πραγματοποιήθηκαν πάντοτε με γνώμονα αυτό που ήταν απολύτως αναγκαίο για την αναδιάρθρωση της εταιρίας.

6) Έκτος λόγος: έλλειψη νομιμότητας της διαταγής ανάκτησης.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαταγή ανάκτησης είναι παράνομη λόγω παραβίασης της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2013 — Comune di Milano κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-167/13)

(2013/C 129/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Comune di Milano (Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Grassani και A. Franchi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2012) 9448 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με αυξήσεις κεφαλαίων τις οποίες πραγματοποίησε η εταιρία SEA S.p.A. υπέρ της SEA Handling S.p.A.

— επικουρικώς, λαμβανομένων υπόψη των εξαιρετικών περιστάσεων που προσιδιάζουν στη συγκεκριμένη περίπτωση οι οποίες δημιούργησαν στην προσφεύγουσα δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι οι αυξήσεις κεφαλαίου δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, να ακυρώσει τα άρθρα 3, 4 και 5 της απόφασης με τα οποία προβλέπεται υποχρέωση αναζήτησεως από την Ιταλία·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1) Με τον πρώτο λόγο, ο οποίος αφορά παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ο Comune di Milano υποστηρίζει ότι η απόφαση πάσχει από σφάλμα συνιστάμενο στο ότι η Επιτροπή έκρινε ότι τα επίδικα μέτρα έπρεπε να καταλογιστούν στον Comune (κι επομένως στο Δημόσιο). Κατά τον Comune, η Επιτροπή δεν παρέσχε αποδεικτικά στοιχεία για τον καταλογισμό αυτό, με αποτέλεσμα τα επίμαχα μέτρα να μην μπορούν να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις.

2) Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος επίσης αφορά παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ο Comune di Milano υποστηρίζει ότι η απόφαση είναι εσφαλμένη στο μέτρο που η Επιτροπή έκρινε ότι δεν πληρούνταν εν προκειμένω το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Αντιθέτως, το κριτήριο αυτό ικανοποιείται πλήρως, και ουδέν πλεονέκτημα αποκόμισε ο δικαιούχος των μέτρων, οπότε τα επίμαχα μέτρα δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις.

3) Με τον τρίτο λόγο, ο Comune di Milano προβάλλει παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων και των κατευθυντήριων γραμμών για τον αερολιμενικό τομέα, καθώς και τον συνεπακόλουθο παράνομο χαρακτήρα των διαπιστώσεων της Επιτροπής όσον αφορά τη φερόμενη έλλειψη συμβατότητας των επίμαχων μέτρων.

4) Με τον τέταρτο λόγο, ο οποίος διαρθρώνεται σε δύο μέρη, ο Comune, επικαλούμενος τη συμπεριφορά της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας, προβάλλει, πρώτον, (α) παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, προσβολή του δικαιώματος ακρόασης και των δικαιωμάτων άμυνας, και, δεύτερον, (β) παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης με αποτέλεσμα να είναι παράνομη η υποχρέωση αναζήτησεως.